

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. 8. 2025 v Praze senátem ve složení předsedkyně senátu Mgr. Pavla Hájková, přísedící Mgr. Pavel Švásta, Ph.D. a Roman Sugdol,

takto:

Obžalovaný J. P., narozený xxx ve xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence xxx,

je vinen že

dne 16. 10. 2024 v době od 18:00 do 18:15 hodin v ubytovně v ul. Xxx, xxx, vybaven kovovým boxerem, přešel z jím obývaného pokoje č. xxx do pokoje č. xxx, který obývá poškozený V. M., nar. xxx, neboť jej právě poškozený měl obtěžovat hlukem při zavírání dveří od pokoje, bez souhlasu vešel dovnitř, přistoupil nepozorovaně k poškozenému, který v té době stál zády k němu a čelem k otevřenému oknu, u kterého kouřil, a v úmyslu ho vážněji zranit jej, se slovy: „Budeš mlátit dveřma, budeš mlátit dveřma!“, boxerem nasazeným na pravé ruce opakovaně velkou silou udeřil do hlavy a obličeje, a když se poškozený otřesený otočil zcela směrem k němu a sedl si na stolek, tak pokračoval v úderech zejména do levé části obličeje, na toto poškozený zareagoval tak, že P. řekl, ať toho nechá, že se se starším nebude rvát, on však dál pokračoval v napadání, proto jej poškozený chytil rukou pod krkem a odtlačil ho směrem k vnitřní straně vstupních dveří do pokoje, kdy i při tomto na poškozeného stále útočil údery, zde ho poškozený povalil na zem a ve snaze zabránit mu v dalším napadání ho asi čtyřikrát udeřil malíkovou hranou rukama sevřenými v pěst do obličeje, obžalovaný se přestal hýbat a tekla mu krev, následně byla přivolána rychlá zdravotnická služba a oba byli přepraveni k ošetření do nemocnice, přičemž poškozený v důsledku útoku utrpěl poranění - komplexní zlomeninu stěn xxx xxx (xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx), tříštivou zlomeninu xxx xxx xxx, zlomeninu xxx xxx xxx xxx xxx xxxa xxx xxx a xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx které si vyžádalo hospitalizaci po dobu osmi dnů, chirurgický zákrok s následnou rekonvalescencí, což v souhrnu

vedlo u poškozeného k významnému omezení v běžném způsobu života po dobu delší než šesti týdnů v důsledku bolestivosti zraněných míst na dotek či jiný kontakt při příjmu potravy a nutnosti podrobit se lékařskému zákroku a dodržovat léčebný režim a medikaci,

a tohoto jednání se obžalovaný dopustil, přestože byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 1999, sp. zn. 42 T 20/98, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, ze dne 8. 12. 1999, sp. zn. 8 to 127/99, uznán mimo jiné vinným ze spáchání pokusu trestného činu vraždy dle § 8 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sbírky zákonů (dále jen trestního zákona) k § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a), e), h) trestního zákona a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 24 let,

tedy

- úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a takový čin spáchal poté, co spáchal jiný zvláště závažný zločin spojený s pokusem o úmyslné způsobení smrti
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného, setrval zde, při činu užil násilí a takový čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. g) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

a za to se odsuzuje

Podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu propadnutí věci kovového boxeru černé barvy, zajištěného při ohledání místa činu jako stopa č. 4.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené: VZP se sídlem Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1 majetkovou škodu ve výši 47 874 Kč a dále zákonný úrok z prodlení, z dlužné částky 47 874 Kč (dle předchozího bodu č. 1), dle nař. vlády č. 351/2013 Sb., ve výši repo sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucího ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení, do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství podala obžalobu ze dne 25. 6. 2025 na J. P. , nar. xxx ve Xxx, bytem xxx, toho času ve vazbě ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence xxx, pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. g) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přechinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 tr. zákoníku (dále jen „obžaloba“). Obžaloba byla zdejšímu soudu doručena dne 30. 6. 2025.
2. **Obžalovaný** uvedl, že měl xxx a předmětné napadení si vůbec nepamatuje. V nemocnici byl dva dny v umělém spánku. Ke zdravotnímu stavu po 16. 10. 2024 uvedl, že v roce 2023 v xxx dostal xxx, po tomto útoku měl také xxx, v nemocnici mluvil dobře, ale za tři dny se zhoršil – špatně mluví. **V přípravném řízení do protokolu o výsledku obviněného ze dne 23. 10. 2024 (č.l. 230-235), který byl v hlavním líčení čten podle § 207 odst. 2 tr. řádu** uvedl obžalovaný následující. Obžalovaný šel na ubytovně do pokoje č. xxx, který je na stejném patře jako pokoj č. xxx. V pokoji č. xxx bydlí „K.“ Obžalovaný chtěl panu K. říci, aby nedělal hluk, problémy a aby byl klid. Obžalovaný šel do tohoto pokoje s cílem, aby K. nedělal bordel, protože byl hlučný, řval, mlátil dveřmi. Obžalovaný nebyl připraven na nějaký fyzický kontakt. Obžalovaný přišel, otevřel dveře, K. jej pozval dovnitř, K. byl u okna, koukal z něj ven. Obžalovaný řekl, aby K. nedělal bordel, poté obžalovaný odcházel a K. na něj začal útočit. K. se na obžalovaného „vrhnul“, obžalovaný se na něj také „vrhnul“, prali se pěstmi, obžalovaný byl na podlaze a K. jej bouchal, poté obžalovaný odpadl. Obžalovaný neví, zda při tom útoku někdo použil nějakou zbraň, a neví, zda K. zasáhl. Obžalovaný neví, zda při tomto incidentu někdo z nich použil nějakou zbraň. Obžalovaný byl poté v kómatu dva dny, dostal xxx. Obžalovaný sdělil, že čekal, že ho možná někdo napadne, protože je tam hodně xxx. V den uvedeného incidentu obžalovaný nepil, poté sdělil, že ten den měl jednoho až dva panáky vodky, po přečtení toto opravil, že panáky měl v minulosti, ne ten den. Obžalovaný nevlastní žádnou zbraň, nemá kovový boxer. Ke vztahu k xxx uvedl, že s nimi má špatné zkušenosti kolem té ubytovny, nemusí je, na ubytovně se krade. Zdravotní stav obžalovaného je špatný, špatně mluví, bolí jej hlava, je po xxx. Obžalovaný si nepamatuje nic ze sedmi dnů po incidentu. S K. měl na ubytovně problém již dříve, hádali se asi před rokem od tohoto incidentu, protože dělal hluk. K tomu obžalovaný uvedl, že K. bere drogy, tak jej vždycky napadne, byla u toho i PČR. Obžalovaný je pravák, po xxx používá levou ruku, podepisuje se levou rukou. Státní zástupkyně v hlavním líčení konstatovala závěry z lékařské zprávy z nemocnice, ze které je zřejmé, že obžalovaný sice při příjmu utrpěl xxx v důsledku toho napadení, ale nebyla zjištěna akutní xxx, jednalo se o následek napadení, kdy obžalovaný dostal údery do hlavy, k druhé xxx nedošlo. Obžalovaný sdělil, že vypil jednoho panáka vodky. xxx mu vzali nějakou vodku, již v minulosti jej napadli. Obžalovaný neví, kdo měl zbraň, boxera určitě neměl. Obžalovaný žádné drogy nebral.
3. **Poškozený** V. M. uvedl, že obžalovaného zná z ubytovny Xxx. Dne 16. 10. 2024 se s obžalovaným setkal dvakrát. Poprvé, když se vrátil na oběd domů okolo 12. hodiny, obžalovaný mu řekl, ať nebouchá dveřmi, poškozený na to řekl, že teď nemá čas, že musí do práce. V pokoji se najedl a poté šel zpět do práce, pracoval na ubytovně, vykonával stavební práce. V práci byl poškozený od osmi do pěti, včetně polední pauzy. K bouchání dveří v pokoji poškozený uvedl, že má věčně otevřené okno, je xxx, když přijde do místnosti, tak „to bouchá“. Podruhé se s obžalovaným setkal poté, co v práci skončil. K tomu uvedl, že si dal placku rumu,

většinou si vždycky dal první placku na okýnku u kantýny, pak si koupil druhou a šel domů. Celkem poškozený zkonsumoval tři placky rumu od konce pracovní doby, měl poté 2,2 promile, takto běžně konzumoval alkohol. Poškozený přišel na pokoj okolo páté, čtvrt na šest, půl šesté. Seděl sám ve svém pokoji na ubytovně, popíjel, byl položený na okně, najednou uslyšel mezi půl šestou až šestou klepání. Na dotaz poškozeného „*Kdo to je?*“ se nikdo neozval. V tom obžalovaný přišel do pokoje, poškozený to neslyšel. Když se poškozený po pěti vteřinách otočil, obžalovaný byl za ním a už jej „ládval“ boxerem, tyto rány přišly bez varování, poškozený myslí, že jej obžalovaný udeřil pravou rukou. Poškozený spadl na stoleček, chytil obžalovaného za ruce a řekl mu, ať přestane, že se s ním prát nechce, že to je starší a nemocný pán, že to poškozenému mohl říct normálně. K ranám uvedl, že největší ránu dostal do levé strany na oko a prvotní na zátylek, dostal tedy rány dopředu a jednu dozadu, než si „sedl“ na stole, ran mohlo být asi čtyři nebo pět. K tomu na dotaz předsedkyně senátu, že v přípravném řízení uvedl, že dostal šest až sedm ran, upřesnil, že to myslel dohromady, pár ran dostal na začátku, než si „sedl na zadek“. Když obžalovaný poškozeného mlátil, obžalovaný u toho říkal opakovaně „*Budeš furt bouchat dveřma?*“. Obžalovaný se znovu napřáhl, poškozený dostal ještě asi jednu nebo dvě rány, poté jej „podmákl pod rukama“, chytil jej pod krkem a „běžel“ s ním na dveře. Tam jej poškozený hodil na zem, dal mu čtyři „kladiva“, tj. pěsti do hlavy, a tím to skončilo. Rány poškozený upřesnil: „První mě chtěl vzít zezadu, jak jsem se otáčel, tak mě škrtil na ten zátylek. Já jsem se otočil, dal mi tu druhou a už jsem je dostával, pak jsem si sedl na ten zadek. Pak mi dal ještě dvě na pusku a na bradu. Pak jsem se začal bránit.“ Obžalovaný zůstal ležet, přestal reagovat, oči měl otevřené. Ležel na zádech, začal kašlat krev, poškozený jej poté otočil na bok. Poškozený byl v důsledku tohoto incidentu zraněn – měl xxx, xxx, byl na operaci, xxx xxx xxx. Byl v důsledku těchto zdravotních komplikací omezen asi měsíc, přičemž nemohl chodit do práce. K tomu uvedl, že po operaci byl týden v nemocnici, poté ještě tři či čtyři týdny byl doma. V důsledku zánětu musely být poškozenému xxx xxx. Uvedl, že s konzumací alkoholu již skončil, vzápětí však uvedl, že konzumuje pivo, nikoli rum. Neví, zda byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, když přišel k němu do pokoje. S obžalovaným poškozený předtím neměl konflikty. Obžalovaný k poškozenému nikdy nechodil na pokoj, poškozený za ním byl jednou nebo dvakrát pro cigaretu a poté, když si od obžalovaného kupoval strojek. Poté upřesnil, že byl u obžalovaného asi čtyřikrát nebo pětkrát. Tyto návštěvy proběhly v pořádku. Poškozený neví, zda měl obžalovaný nějaké konflikty na ubytovně. Neví, zda měl obžalovaný boxer, poškozený sám boxer nevlastní. O tom, že rány byly skutečně boxerem, se poškozený dozvěděl později, k tomu uvedl, že to byly velké rány. Proti poškozenému není vedeno trestní stíhání, nemá záznam v rejstříku trestů. V současnosti bydlí na ubytovně xxx xxx. Přestěhoval se, protože byl vyhozen dne 1. 6., protože se zastal staršího pána, kterého okradli, dal jim facku. Pracuje nárazově, chodí sekát trávu, příjmy nemá, ubytovnu a obživu platí z hmotné nouze. Na ubytovně Xxx si vydělával tak 5 000 Kč.

4. **Z protokolů o výpovědích svědků z přípravného řízení, které byly za souhlasu stran přečteny hlavním líčením dle § 211 odst. 1 tr. řádu zjistil soud následující.**
5. **Z výpovědi svědka M. K.** č.l. 282–288 soud zjistil, že k předmětnému incidentu došlo dne 16. 10. 2024 někdy odpoledne, svědek to odhaduje kolem 16:00 hodin. Svědek byl spolubydlícím obžalovaného. Incident se odehrál v pokoji č. xxx – pokoj poškozeného M., jedná se o první patro, na tomto patře je rovněž pokoj svědka K.. Samotnému incidentu svědek K. přítomen

nebyl, dozvěděl se o něm od dalších obyvatel ubytovny, konkrétně slyšel, že obžalovaný měl přijít za poškozeným M. na pokoj a tam jej napadnout s boxerem v ruce. Svědek K. přišel k incidentu tehdy, když obžalovaný ležel uvnitř pokoje na podlaze u dveří, poškozený M. byl na chodbě, seděl a brečel, že nechce do kriminálu, že jej obžalovaný napadl boxerem. Poškozený M. měl opuchlý obličej, svědek K. na něm neviděl krev. Obžalovaný ležel na boku na zemi v pokoji, kolem něj byla krev, svědek K. neví, zda byl obžalovaný při vědomí. Svědek K. se poté ptal, zda někdo zavolal sanitku, dozvěděl se, že sanitka již zavolána byla. Obžalovaný boxera má, černé barvy, dokonce se s tím obžalovaný svědkovi chlubil, že jej má od policie. Svědek K. boxera viděl, protože jej obžalovaný ukazoval „prakticky celé ubytovně“ a trvil, že každého zmlátí. K obžalovanému uvedl, že byl slovně agresivní. Svědek viděl, že v místě, kde ležel obžalovaný byl na zemi boxer. K zdravotnímu a fyzickému stavu obžalovaného svědek K. uvedl, že obžalovaný byl po xxx, stěžoval si na bolesti, že jej bolí noha, k chůzi používal hůl, při řeči se zadržává, obžalovaný je pravák. Když šel obžalovaný za poškozeným M. na pokoj, hůl neměl, hůl zůstala na pokoji, asi měl boxera. Za svědkem M. šel obžalovaný, protože poškozený M. mlátil dvěřmi. Obžalovaný nadával, že xxx dělají na ubytovně bordel. Před předmětným incidentem obžalovaný pil alkohol – vodku, k tomu svědek K. uvedl, že toho „snesl hodně“, pil asi 2x za týden. Před incidentem obžalovaný jen řekl, že jde za poškozeným M.. Než odešel obžalovaný z pokoje, od poškozeného M. nebyl slyšet hluk. Svědek K. cca po 10 minutách poté, co obžalovaný odešel, slyšel pláč poškozeného M.. Obžalovaného popsal jako normálního člověka, který nesnáší, když mu někdo odporuje. K soužití s obžalovaným uvedl, že šlo o normální soužití, obžalovanému vadily nějaké věci, byl bezohledný, svědek K. měl strach z jeho agresivity, odporoval obžalovanému výjimečně, poté obžalovaný řekl, ať drží hubu a udělal rukou gesto, jako by „mu jí chtěl natáhnout“. Svědek K. ví z doslechu, že obžalovaný měl spory na ubytovně – s M. K. a M. – oba praštil obžalovaný rukou, svědek K. neví proč. Dle obžalovaného byl poškozený M. normální, pracoval na ubytovně, občas nadával na nepořádek, nebyl agresivní, občas bouchal dveřmi. Svědek K. neví, zda byl obžalovaný za poškozeným M. na ubytovně předím, poškozený M. byl akorát jednou za obžalovaným pro holící strojek. Svědek K. neměl spory s poškozeným M.. V den incidentu neviděl obžalovaného, že by měl v ruce boxera. Svědek K. neviděl, že by obžalovaný u sebe nosil boxer. K fyzické převaze během předmětného incidentu svědek K. uvedl, že vzhledem ke zdravotnímu stavu obžalovaného, měl převahu poškozený M.. Na ubytovně je systém, že se musí zaklepat, poté vstoupit do pokoje.

6. **Z výpovědi svědkyně R. P.** na č.l. 290-295 soud zjistil, že svědkyně je vrátnou na ubytovně Xxx. V ubytovně rovněž bydlí na pokoji -xxx v suterénu budovy. K obžalovanému uvedla, že obžalovaný bydlí na pokoji č. xxx v prvním patře se svědkem M. K. Svědkyně P. jej zná od vidění, nikdy obžalovaného neviděla opilého, neví, zda pil alkohol. K poškozenému M. uvedla, že bydlí na pokoji č. xxx s M. K., který je v nemocnici, je to hodný člověk, občas vylítne, občas si dá pivo, svědkyně jej občas viděla opilého, nedělal problémy. K samotnému incidentu uvedla, že kolem 18:00 slyšela rachot na chodbě v prvním patře, bylo to jako by někdo něčím třískal, třeba dveřmi, z pokoje poškozeného M.. Poškozený M. měl ten den splín, na recepci si u svědkyně P. koupil placatku rumu. Později zaslechla svědkyně opět z chodby hluk jako hlasy, ví že zde byl pan K. a paní K. Svědkyně se šla podívat co se děje, na chodbě byl hlouček lidí, kteří pokřikovali, že se tam porvali. Poškozený M. stál a křičel, že za to nemůže, že jej napadl první, že nic neudělal, že nepůjde do vězení; svědkyně k tomu uvedla, že poškozený M. byl od

byly jeho již tak nedostatečné brzdné mechanismy negativně ovlivněny organickými změnami. Agresivní vzorce chování jsou zvnitřněny a vnímány jako běžná forma řešení situací. Nebyla přítomna duševní porucha chorobného charakteru, psychóza. Byla přítomna xxx porucha, tedy porucha xxx xxx, přičemž osobnost byla primárně anomální – xxx . Dále byla přítomna prostá opilost, do které se posuzovaný přivedl sám, s vědomím možných následků na svoji osobu a své jednání. Předmětný skutek je zcela nechorobný, koreluje s jeho osobností. Rozpoznávací schopnosti jsou zachovalé. Je nutné upozornit na taktizování posuzovaného ve věci. **Účast nástroje boxer vnímá znalkyně jako přípravu na předmětné jednání, toto se tedy jeví jako volní, vědomé a plánované.** Schopnosti ovládací pak byly sníženy podstatně, zhruba v polovině stupnice mezi zachováním a vymizením, a to v důsledku organických změn a prosté opilosti. **Nejsou přítomny pocity viny.** Při hodnocení individuální predikce je třeba brát v úvahu jak složky, které možnost resocializace zlepšují, tak složky, které ji zhoršují. Do pozitivních faktorů lze řadit pouze nepřítomnost psychického onemocnění chorobného charakteru a nepřítomnost závislostí. Velmi významně a masivně převažují faktory negativní. Jedná se o dysfunkční rodinné prostředí, významné výchovné problémy v dětství, premorbidní anomálně strukturovanou osobnost s xxx rysy, aktuálně ireverzibilně organicky změněnou s neuropsychologickým deficitem, s nerozvinutými vyššími city, pohybující se od adolescentního věku v kriminální subkultuře, s bohatou kriminální anamnézou, včetně násilné složky nejzávažnějšího charakteru, s patologickou sociální a pracovní adaptací, opakovaně porušující společností akceptovatelný normativní systém poruchově agresivním způsobem, zcela chybějící pocity viny, a to i v důsledku organického postižení. Po zvážení všech proměnných je třeba hodnotit individuální kriminální predikci z forenzně psychologického hlediska jako v podstatě nemožnou. Posuzovaný je schopen uchopit základní aspekty jeho účasti v trestním řízení, smyslu trestního řízení. Vzhledem k **anomálnosti osobnosti a zažitým poruchovým vzorcům chování nelze vyloučit opakování protispolečenských projevů, těm ale nelze zabránit ani medicínskými prostředky.** S ohledem na středně těžkou xxx xxx funkcí jsou u posuzovaného zvýrazněny sklony ke konfabulaci, což je jev patologický.

13. **Z listinných důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení dle § 213 odst. 1 tr. řádu zjistil soud následující.**
14. *Z protokolu o obledání místa činu vč. CD s fotodokumentací* na č.l. 73-112 soud zjistil, že k předmětnému napadení došlo dne 16. 10. 2024 v pokoji č. xxx v prvním patře ubytovny na adrese xxx. Vstupní dveře nejevily známky poškození. Biologické krevní stopy byly zajištěny u vstupu, poté na stolku vpravo od dveřím, uprostřed místnosti a poté u okna naproti dveřím. Na podlaze u dveří byl jako věcná stopa č. 4 zajištěn kovový boxer černé barvy se zaschlou tekutinou červenohnědé barvy.
15. *Z protokolu o prohlídce těla poškozeného M.* na č.l. 114-125 soud zjistil, že prohlídkou byla zjištěna převážně zranění na levé obličejové části, na levé spánkové části a temeni, jednalo se mj. o poranění (pod levým okem, na zátylku), drobná poranění, hematomy, oděrky, odřeniny.
16. *Z lékařské zprávy pošk. M.* na č.l. 270-280 soud zjistil, že poškozený V. M. byl přivezen na oddělení po napadení boxerem, vykázal 2, 2 promile, na událost si pamatuje v celém rozsahu, v bezvědomí nebyl. Zjištěna poranění v oblasti hlavy, mj. polovina tváře s rozvíjejícími se hematomy, sufuze oka.

17. Z *lékařské zprávy obv. P.* na č.l. 326-332 soud zjistil, že obžalovaný byl hospitalizován pro xxx.
18. Z *úředního záznamu o vyhodnocení kamerových záznamů v prodejně Tesco* vč. CD na č.l. 333-341 bylo zjištěno, že obžalovaný chodil s francouzskou holí, ale nepoužíval ji k ulehčení chůze. Obžalovaný neměl omezenou hybnost pravé ruky. Záznam je ze dne 25. 2. 2024.
19. Z *přípojení VZP* čl. 354 soud zjistil, že poškozená VZP se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody dle § 43 odst. 3 tr. řádu, neboť trestným činem byla způsobena této pojišťovně majetková škoda vynaložením nákladů na hrazené služby, které byly poskytnuty zraněnému pojištěnému VZP ČR (poškozený M.). Celková výše škody činí 47 874 Kč a dále zákonný úrok z prodlení z této částky.
20. Z *opisu RT* na č.l. 345-366, 368-370 soud zjistil, že obžalovaný má 15 záznamů v evidenci rejstříků trestů fyzických osob, mj. obžalovaný byl v roce 1999 odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze, sp. zn. sp. zn. 42 T 20/98, ze dne 16. 9. 1999, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 8 To 127/99, ze dne 8. 12. 1999, za spáchání pokusu trestného činu vraždy dle § 8 odst. 1 trestního zákona k § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a), e), h) trestního zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 24 let.
21. Z *rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 42 T 20/98* na č.l. 372-382 a rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 8 To 127/99 na č.l. 396-404, že obžalovaný byl tímto rozsudkem odsouzen, a to za spáchání pokusu trestného činu vraždy dle § 8 odst. 1 trestního zákona k § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a), e), h) trestního zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 24 let.
22. Z *trestního příkazu Obvodního soudu Praha 10 sp. zn. 29 T 124/2022* na č.l. 406-407 soud zjistil, že dne 24. 10. 2022 na ubytovně v Praze, xxx, využil spánku spolubydlicího a vzal mu z peněženky platební kartu a téhož dne provedl opakovaně výběry z této karty, PIN kód znal z dřívější doby. Obžalovaný byl tímto příkazem odsouzen pro přečin křádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody 6 měsíců s odkladem na zkušební dobu v délce trvání 30 měsíců.
23. Z *rozsudku Okresního soudu v Karvině sp. zn. 3 T 152/2011* na č.l. 411-413 soud zjistil, že obžalovaný spáchal přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a tímto rozsudkem byl odsouzen k trestu odnětí svobody 6 měsíců nepodmíněně, neboť obžalovaný dne 8. 5. 2011 ve Věznici xxx opakovanými údery pěstí do obličeje fyzicky napadl spoluvězně.
24. Z *opisu přestupků* na č.l. 416 soud zjistil, že nebyly nalezeny žádné záznamy k osobě obžalovaného.
25. Ze *zprávy MČ Praha 10 o pověsti obžalovaného* na č.l. 437 soud zjistil, že po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byl ubytován na ubytovně xxx, kde bydlel do listopadu 2022, poté byl z důvodu ztráty platební karty spolubydlicího a horších hygienických návyků přestěhován na ubytovnu Xxx, kde bydlel do listopadu 2024. Z důvodu zdravotního omezení (mrtvice) byl obžalovaný spíše „zakřiknutý“, chodil o pomoci francouzské hole, stisk ruky vlažný.

26. Z *opis RT poškozeného M.* na č.l. 469 soud zjistil, že poškozený nemá žádné záznamy
27. Z *opisu přestupků poškozeného M.* na č.l. 470, soud zjistil, že poškozený má 3 záznamy v opisu přestupků.
28. **Podle § 213 odst. 2 tr. řádu** bylo provedeno *odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie a kriminalistická genetika* na žádost státní zástupkyně na č.l. 131-137, vyjádření ke stopě č. 4. Soud zejména zjistil, že majoritní složka DNA z plošného stěru úchopové části boxeru je shodná s DNA svědka M., minoritní složka DNA je shodná s DNA obžalovaného. Dne 16. 10. 2024 byly při ohledání místa činu zajištěny biologické i věcné stopy, mj. stopy zaslé kapky tekutiny červenohnědé barvy, kalužina tekutiny červenohnědé barvy, kovový boxer černé barvy se zachlou tekutinou červenohnědé barvy (na podlaze v pokoji u vstupu).
29. Na základě takto provedeného dokazování, poté, co soud provedené důkazy zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaný J. P. dopustil jednání popsaného shora v odsuzující výrokové části tohoto rozsudku a svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. g) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 tr. zákoníku.
30. **Vinu obžalovaného bez jakýchkoliv pochybností prokazují provedené důkazy.** Obžalovaný k předmětnému incidentu uvedl, že si nic nepamatuje. Obžalovaný k incidentu blíže uvedl, že přišel, otevřel dveře, poškozený (obžalovaný jej ve své výpovědi označoval jako K.e) jej pozval dovníř, obžalovaný mu řekl, aby nedělal bordel, poté obžalovaný odcházel a poškozený na něj začal útočit, obžalovaný neví, zda někdo z nich použil nějakou zbraň. Prali se pěsti, obžalovaný byl an podlaze, poté odpadl. Soud konstatuje, že uvedený popis děje obžalovaného je v rozporu s provedenými důkazy, jak bude uvedeno níže a proto soud výpovědi obžalovaného neuvěřil. **Z hlediska časového sledu a popisu předmětného incidentu** soud dospěl k závěru, že tento sled a popis zcela věrohodně a bez pochybností popsal poškozený M. v rámci své výpovědi, přičemž jeho výpověď koresponduje s dalšími provedenými důkazy. K tomu soud blíže uvádí, že poškozený logicky a podrobně popsal odpoledne a večer dne 16. 10. 2024, kdy došlo k předmětnému incidentu. Poškozený uvedl, že tohoto dne se vrátil na pokoj č. xxx po 17:00 z práce, seděl sám ve svém pokoji na okně, popíjel. Mezi půl šestou až šestou uslyšel zaklepání, zeptal se „*Kdo to je?*“, na tento dotaz neobdržel žádnou reakci. Poškozený neslyšel, zda někdo vešel do pokoje. Po pěti vteřinách se poškozený otočil, byl tam obžalovaný a už jej „ládával“ pravou rukou rány bez varování, proběhlo asi čtyři nebo pět ran. Poškozený poté spadl na stolek, řekl obžalovanému, že se s ním prát nechce, obžalovaný nezanechal svého jednání a dal poškozenému ještě dvě nebo tři rány. Poškozený obžalovaného „podmákl pod rukama“, chytil pod krkem a „běžel“ s ním na dveře, kde jej hodil na zem a dal mu čtyři pěsti do hlavy. Obžalovaný zůstal ležet na zádech, začal kašlat krev, poškozený jej proto otočil na bok. S tímto popisem jednoznačně koresponduje svědecká výpověď R. P., která uvedla, že kolem 18:00 uslyšela „rachot“ v prvním patře, byl zde hlouček lidí, kteří pokřikovali, že se zde porvali. Svědkyně dále uvedla, že zde byl i poškozený, který říkal, že za to nemůže, že jej obžalovaný napadl první, že poškozen nic neudělal, přičemž

poškozený byl v obličeji od krve. V pokoji č. xxx ležel obžalovaný na boku, pod ním kaluž krve, nemluvil, nehýbal se. Svědek K. k incidentu sdělil, že obžalovaný odešel s pokoji se slovy, že jde na poškozeného. Uvedené dále koresponduje s protokolem o ohledání místa činu, ze kterého bylo zjištěno, že na místě činu byly zajištěny zejm. biologické stopy, které koresponují s tímto popisem poškozeného. Odborným vyjádřením bylo zjištěno, že tyto zajištěné stopy byly lidskou krví. Ohledáním místa činu bylo zjištěno, že se tato krev nacházela mj. na dveřích pokoje č. xxx, za vstupními dveřmi tohoto pokoje ve spodní části, v pravém rohu u dveří, na zemi, přičemž zde kapky krve vedly od okna ke vstupním dveřím a na okně. Obžalovaný popřel, že by vlastnil kovový boxer a rovněž popřel, že by užil boxer v průběhu předmětného incidentu. Skutečnost, že obžalovaný vlastnil **kovový boxer** byla nepochybně prokázána provedenými důkazy, zejm. výpověďmi některých svědků a některými listinnými důkazy. Svědek K. uvedl, že obžalovaný vlastnil boxer černé barvy, se kterým se na ubytovně vychloubal s tvrzením, že „každého zmlátí“. Ohledáním místa činu bylo mj. zjištěno, že byl na místě činu zajištěn kovový boxer černé barvy se zaschlou tekutinou červenohnědé barvy. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická speciální biologie a kriminalistická genetika bylo dále zjištěno, že majoritní složka DNA z plošného stěru úchopové části tohoto boxeru je shodná s DNA svědka M., minoritní složka DNA je shodná s DNA obžalovaného. Z tohoto odborného vyjádření bylo rovněž prokázáno, že kovový boxer byl užit v rámci předmětného útoku na poškozeného M. Toto zjištění je nepochybně v souladu s dalším provedeným dokazováním, a to s lékařskými zprávami, znaleckým dokazováním a výpovědi poškozeného. Poškozený M. popsal, že v okamžik předmětného incidentu si uvědomil, že rány jsou velmi silné. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, bylo prokázáno, že všechna poranění poškozeného vznikla opakovaným tupým násilím, přičemž šlo konkrétně o velkou až střední sílu. Dle tohoto znaleckého posudku lze vznik všech poranění na hlavě vysvětlit opakovaným udeřením kovovým boxerem, přičemž tento závěr shledala i lékařská zpráva k poranění poškozeného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný v tomto řízení opakovaně upozorňoval na skutečnost, že má zdravotní hendikep (který byl rovněž potvrzen lékařskými zprávami), má soud za to, že obžalovaný si byl tohoto hendikepu vědom a vybavil se kovovým boxerem s úmyslem způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví. Ke zdravotnímu hendikepu obžalovaný dále uvedl, že je pravák, ale že používá levou ruku. Toto tvrzení bylo rovněž vyvráceno provedeným dokazováním, neboť z výpovědi poškozeného bylo zjištěno, že rány byly učiněny pravou rukou. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že z úředního záznamu o vyhodnocení kamerových záznamů v prodejně Tesco ze dne 25. 2. 2024 nepochybně vyplynulo, že i přesto, že měl obžalovaný zdravotní komplikace v běžném životě, nebyla hybnost jeho pravé ruky nikterak omezena. Uvedené je zcela v souladu se svědeckými výpověďmi P. a V., kteří popsali, že obžalovaný sice chodil s holí, ale nepotřeboval ji. K závěrům o skutkovém stavu soud dále konstatuje, že provedeným dokazováním bylo nepochybně zjištěno, že obžalovaný je **vysoce agresivní povahy**. Soud vyzdvihuje v této souvislosti výpověď svědka K., který popsal, že v průběhu soužití s obžalovaným na pokoji měl z obžalovaného strach, neboť obžalovaný byl agresivní. Agresivitu obžalovaného rovněž popsali svědci M. K. a M. V.. Svědek K. popsal situaci ze srpna 2024, kdy do obžalovaného omylem strčil a obžalovanému upadl hrnec, kteý držel, načež obžalovaný svědka udeřil pravou rukou sevřenou v pěst do obličeje. Svědek V. popsal situaci z konce roku 2023, kdy kolem obžalovaného procházel do kuchyňky a obžalovaný jej přitom praštil zezadu mezi krk a hlavu,

obžalovaný na svědka zvýšil hlas, poté mu dal tři slabé rány pěstí do obličeje, další ránu pěstí do hrudníku a do ramene.

31. **K návrhům na doplnění dokazování** soud uvádí následující. Obžalovaný navrhl, aby znalec z oboru soudního lékařství doplnil svůj znalecký posudek o posouzení, zda si poškozený mohl některá ze zranění způsobit sám, a to buď úmyslně, nebo v důsledku pádu. Soud tento návrh vyhodnotil jako nadbytečný, neboť ze znaleckého dokazování a lékařské zprávy jednoznačně vyplynulo, že poranění poškozeného v oblasti levé části obličejové kostry byla způsobena úderem hrotnatým nástrojem, konkrétně tzv. boxerem. Obžalovaný dále navrhl vypracování znaleckého posudku z oboru biomechaniky, jehož cílem mělo být posouzení, zda byl obžalovaný vzhledem ke svému fyzickému stavu schopen způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví. Soud i tento návrh shledal nadbytečným, neboť skutkový stav byl dostatečně objasněn provedeným dokazováním. K tomu soud sděluje, že fyzický a zdravotní stav obžalovaného byl objasněn výpověďmi svědků, obyvatel ubytovny, kteří uvedli, že obžalovaný příležitostně používal francouzskou hůl, avšak byl schopen samostatného pohybu. Tato tvrzení podporují úřední záznam o kamerových záznamech pořízených v únoru 2024 v obchodním domě Tesco, na nichž je obžalovaný zachycen při chůzi s holí, jak zboží vykládá pravou rukou, vkládá jej do tašky a následně platí. Návrhy na doplnění dokazování byly soudem zamítnuty pro nadbytečnost, neboť dosud provedené důkazy soud shledal za zcela dostačující pro zjištění skutkového stavu. S ohledem na zásadu procesní ekonomie a rychlosti řízení považuje soud další dokazování za nadbytečné.
32. **Z hlediska právní kvalifikace** obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky **zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. g) tr. zákoníku** v jednočinném souběhu s **přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1,3 tr. zákoníku**, neboť obžalovaný jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a takový čin spáchal poté, co spáchal jiný zvlášť závažný zločin spojený s pokusem o úmyslné způsobení smrti a dále obžalovaný neoprávněně vnikl do obydlí jiného, setrval zde, při činu užil násilí a takový čin spáchal se zbraní. Na základě provedeného dokazování, zejm. výpovědi poškozeného, výpovědi svědka K., protokolu o ohledání místa činu, odborného vyjádření a níže jmenovaného rozsudku, soud dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaný poškozenému **úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a takový čin spáchal poté, co spáchal jiný zvlášť závažný zločin spojený s pokusem o úmyslné způsobení smrti. Jednání obžalovaného popsané ve výrokové části rozsudku** bylo prokázáno zejm. výpovědi poškozeného, odborným vyjádřením a protokolem o ohledání místa činu. Z výpovědi poškozeného soud zjistil, že dne 16. 10. 2024 v době od 18:00 do 18:15 hodin v ubytovně Xxx, Praha, obžalovaný neoprávněně a bez svolení vstoupil do pokoje poškozeného, kterého poté bez varování fyzicky napadl silnými a středně silnými opakovanými údery kovovým boxerem do oblasti hlavy. S touto výpovědí koresponduje odborné vyjádření a protokol o ohledání místa činu, ze kterých bylo prokázáno, že na místě činu byly zjištěny biologické stopy – tekutina červenohnědé barvy (krev), přičemž tyto stopy se nacházely na různých místech v pokoji č. xxx v souladu s tím, jak popsal poškozený. Na místě činu byla ohledáním místa činu dále zjištěna stopa – **kovový černý boxer**, na kterém byly zjištěny stopy DNA obžalovaného a poškozeného. Skutečnost, že obžalovaný užil při předmětném útoku tento kovový boxer jednoznačně potvrdilo zejm. znalecké dokazování a výpověď poškozeného. Ze znaleckého

posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, bylo zjištěno, že charakter poranění poškozeného odpovídá užití ran velké a středně velké síly, které lze vysvětlit opakovaným užitím kovového boxeru. Poškozený M. jednoznačně vypověděl, že rány obžalovaného při předmětném útoku byly velmi silné. Nadto soud dodává, že výpovědi svědka K. bylo zjištěno, že obžalovaný se vychloubal skutečností, že vlastní černý kovový boxer a tvrdil, že každého zmlátí. Ve světle uvedeného má zdejší soud za to, že obžalovaný si vzal svou zbraň (kovový boxer), vstoupil bez souhlasu do pokoje poškozeného a v nečekaný okamžik, kdy k němu poškozený stál zády, na poškozeného zaútočil opakovanými údery do oblasti obličeje. Kovový boxer byl tak užit jako **nástroj trestné činnosti** ve smyslu § 135a tr. zákoníku, neboť na základě výše uvedeného bylo prokázáno, že tato věc byla užita ke spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle výše jmenovaného ustanovení. K tomu soud doplňuje, že účast kovového boxeru byla znaleckým dokazováním prokázána jako volní, vědomá a plánovaná. V této návaznosti soud zdůrazňuje, že obžalovaný jednal **v úmyslu přímém** ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tj. chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný takovým zákonem (tímto chráněným zájmem byly zejména život a zdraví poškozeného). K přímému úmyslu obžalovaného soud blíže uvádí, že provedeným dokazováním, zejm. výpovědi obžalovaného, výpovědi poškozeného a výpovědi svědka K. soud zjistil, že obžalovaný byl rozčilený, že poškozený dělá hluk. Soud zejména vyzdvihuje výpověď svědka K., který sdělil, že obžalovaný před předmětným incidentem explicitně sdělil, že jde na poškozeného. V průběhu předmětného útoku poškozený sdělil obžalovanému, že se s ním prát nechce, ať toho nechá, obžalovaný však tohoto jednání nezanechal a v útoku pokračoval dál, přičemž po tomto vyzvání obžalovaný poškozenému dal ještě dvě nebo tři rány. **Stran těžké újmy na zdraví** soud sděluje, provedeným dokazováním, zejm. znaleckým dokazováním, lékařskými zprávami, výpovědi poškozeného, bylo nájisto prokázáno, že obžalovaný svým jednáním, popsáním ve skutkové části výroku, způsobil poškozenému těžkou újmu na zdraví. Z jmenovaného znaleckého posudku bylo zjištěno, že poškozený utrpěl poranění v oblasti hlavy (přední i zadní část hlavy), mj. mnohočetné zlomeniny kostry obličeje s přidruživší se komplikací xxx xxx xxx, kterou bylo nutno řešit chirurgickým zákrokem a byla určena doba omezení v obvyklém způsobu života v délce trvání více než šesti týdnů pro nutnost podrobit se zákroku, hospitalizaci, v obtížném kousání, nutnosti dodržovat delší dobu klidový režim. Uvedené bylo v souladu s výpovědi poškozeného, který sdělil, že v důsledku těchto zdravotních komplikací poškozený nemohl chodit po dobu jednoho měsíce do práce. S ohledem na § 122 trestního zákoníku, podle něhož se těžkou újmou na zdraví rozumí vážná porucha zdraví, mezi něž patří i jiné závažné onemocnění, pokud jde o poruchu zdraví trvající delší dobu, kterou soudy zpravidla vykládají jako dobu nejméně šesti týdnů, má soud za to, že obžalovaný svým popsáním jednáním způsobil poškozenému následek v podobě těžké újmy na zdraví. Zároveň obžalovaný spáchal takový čin na **poté, co byl v roce 1999 odsouzen za jiný zvlášť závažný zločin spojený s pokusem o úmyslné způsobení smrti**, kdy spáchal v roce 1998 pokus vraždy na čtyřech osobách, z nichž jedna byla mladší patnácti let, čímž naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu dle § 145 odst. 2 písm. g) trestního zákoníku (prokázáno rozsudkem Městského soudu v Praze, sp. zn. sp. zn. 42 T 20/98, ze dne 16. 9. 1999, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 8 To 127/99, ze dne 8. 12. 1999). Soud pro úplnost uvádí, že z výpovědi poškozeného bylo prokázáno, že poškozený se útoku obžalovaného bránil, přičemž obžalovaného povalil na zem a několikrát jej udeřil pěstí do obličeje. Soud k tomuto konstatuje, že toto jednání

obžalovaného shledal jako **nutnou obranu** vůči jednání obžalovaného ve smyslu § 29 tr. zákoníku, neboť poškozený činem jinak trestným odvrátil přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákoníkem a tato obrana byla přiměřená způsobu útoku obžalovaného. Na základě výše specifikovaného provedení dokazování soud dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaný se dále dopustil **přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 trestního zákoníku**, neboť pokoj č. xxx na ubytovně xxx byl soukromým osobním prostorem ubytovaných (poškozeného a jeho spolubydlícího), který obžalovaný narušil. Z výpovědi svědkyně P. bylo zjištěno, že běžná praxe na této ubytovně je, že se klepe před vstupem do pokoje a čeká se na vyzvání. Z výpovědi poškozeného bylo zjištěno, že poškozený se v reakci na zaklepání dotázal „*Kdo to je?*“, žádné odpovědi se mu však nedostalo. Obžalovaný však i přesto neoprávněně vniknul do pokoje poškozeného, tj. neoprávněně vniknul do obydlí poškozeného. Po neoprávněném vniknutí se v obydlí poškozeného obžalovaný nadále zdržoval proti vůli poškozeného, užil při tom násilí se zbraní proti napadené osobě a jeho jednání muselo být subsumováno i pod výše uvedenou skutkovou podstatu trestného činu porušování domovní svobody. Soud konstatuje, že shora popsání jednání obžalovaného je s ohledem na uvedenou intenzitu porušení zájmů chráněných trestním zákoníkem (zejm. ochrana zdraví a lidského života, ochrana domovní svobody) **společensky škodlivé**. Soud dospěl k závěru, že právní kvalifikace tak, jak byla uvedena v obžalobě, je přiléhavá.

33. Podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku při stanovení **druhu trestu a jeho výměry** soud přihlídně k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlídně k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlídně také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
34. Obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost (§ 42, písm. q) tr. zákoníku). V této souvislosti soud zdůrazňuje, že obžalovaný prakticky od svých sedmnácti let opakovaně páchá trestnou činnost, přičemž mu byly opakovaně ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody. V popisu rejstříku trestů je evidováno celkem patnáct záznamů, včetně odsouzení za násilnou trestnou činnost. Z výkonu trestu byl obžalovaný naposledy propuštěn dne 15. 4. 2022. K osobním poměrům obžalovaného soud uvádí následující. Provedeným dokazováním, zejm. výpověďmi svědků, výpovědí poškozeného a znaleckým dokazováním, bylo zjištěno, že obžalovaný je osobou agresivní povahy, přičemž reaguje vysoce agresivně na běžné podněty. Soud má za to, že tato reakce se projevila v rámci předmětného napadení poškozeného, neboť toto napadení bylo prakticky bezdůvodné, a představovalo reakci na to, že obžalovaného obtěžovalo bouchání dveří. Svědek K. uvedl, že obžalovaný byl agresivní, že z něj měl svědek strach, reagoval výbušně i na drobnosti a vyhrožoval, že každého zmlátí, přičemž se vychloubal kovovým boxerem. Svědci M. K. a M. V. popsali, že je obžalovaný rovněž napadl, a to bez zjevného důvodu. M. K. uvedl, že obžalovaný jej začal bít pěstmi v reakci na neúmyslné strčení. M. V. vypověděl, že jej obžalovaný udeřil zezadu mezi krk a hlavu a následně mu zasadil tři

rány pěstí do obličeje. K okolnostem tohoto případu soud konstatuje, že obžalovaný nikterak neprojevil sebereflexi vůči poškozenému za předmětné jednání popsané ve skutkové části obžaloby. Soud v této souvislosti zdůrazňuje závěry znaleckého dokazování, že vzhledem k anormálnosti osobnosti obžalovaného a jeho zažitým poruchovým vzorcům chování nelze vyloučit u obžalovaného opakování protispolečenských projevů. Zákonná trestní sazba za nadepsaný trestný čin činí 5 až 12 let. Státní zástupkyně navrhla obžalovanému uložit nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 9 let, tj. v polovině zákonné sazby, a dále trest propadnutí věci ve smyslu § 70 odst. 2 tr. zákoníku, konkrétně kovového boxeru černé barvy, zajištěného při ohledání místa činu. Soud s přihlédnutím k výše uvedenému, tedy přitěžujícím okolnostem, absenci okolností polehčujících, povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, dospěl k závěru, že návrh státní zástupkyně na uložení trestu je zcela důvodný a s tímto návrhem se ztotožnil. Obžalovanému byl uložen podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 roků. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věci – kovového boxeru černé barvy, zajištěného při ohledání místa činu jako stopa č. 4., který byl užit jakožto nástroj trestné činnosti, jak je uvedeno shora. Závěrem soud uvádí, že je přesvědčen, že tento trest odpovídá závažnosti spáchaného trestného činu a je přiměřený jak okolnostem případu, tak osobě obžalovaného. Jelikož soud obžalovaného odsoudil pro 2 trestné činy, přistoupil k uložení trestu úhrnného podle trestní sazby za nejprísnejší z nich ve smyslu shora citovaného ustanovení.

35. Stran **adhezního řízení** soud konstatuje, že k trestnímu řízení se připojila řádně a včas poškozená VZP ČR s nárokem ve výši 47 874 Kč, který řádně doložila detailním vyúčtováním (náhrada nákladů na léčbu poškozeného). Výše popsaným provedeným dokazováním (zejm. výpovědi poškozeného, lékařskými zprávami, znaleckým dokazováním) byla zcela bezpochyby zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a škodou vzniklou v majetkové sféře jmenované pojišťovny za hrazení služby. V návaznosti na učiněná zjištění soud tomuto nároku vyhověl v plné výši a rozhodl tak, že obžalovaný je VZP ČR, IČO: 41197518, povinen nahradit majetkovou škodu v částce 47 874 Kč a dále zákonný úrok z této dlužné částky ve výši repo sazby ČNB platné pro 1. den kalendářního pololetí, dle nař. vlády č. 351/2013 Sb., jdoucího ode dne následujícího po konání prvního hlavního líčení do zaplacení.

36. V návaznosti na výše uvedené rozhodl soud tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze. O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl,

jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Praha 14. srpna 2025

Mgr. Pavla Hájková v. r.

předsedkyně senátu